

Judenrigsministeren: Jeg maa dog bede den ærede sidste Taler bemærke, at jeg ikke har nævnt nogen Tid, inden hvilken jeg antog, at Rigsdagens Forhandlinger vilde blive sluttede, men jeg har kun udtalt min Overeensstemmelse med den ærede Ordfører, som udtalte, at dette Lovforslag ikke kunde ventes at blive fuldendt i denne Sæssion, og naar man seer hen til den Mængde Trin, det endnu har tilbage at gjøre, troer jeg ikke, man er berettiget til, fra Udtalelsen om, at dette Lovforslag ikke kan ventes at blive færdigt, at slutte til en meget nær forestaaende Ende paa denne Sæssion. Naar den ærede Taler endvidere har kastet en Dodel paa Regeringen, for at den har overbehyrdet Rigsdagen, og navnlig dette Thing, med Arbejde, maa jeg gjenkalde i det ærede Medlems Erindring — thi uvidende derom kan han ikke være —, at en stor Deel af de Lovforslag, der have medtaget det Meste af Thingets Tid, ere indbragte ad privat Veie og ikke af Regeringen. Hvormeget det end maatte glæde mig at høre de Bemærkninger, som den ærede sidste Taler knyttede til Endringsforslaget under Nr. 10, vedrørende Samlingen af alle danske Jernbaners Drift i een Haand, maa jeg dog i den Anledning udtale, at jeg ikke kan see den allerfjerneste Forbindelse mellem Endringsforslagene under Nr. 10 og Nr. 12, thi for mig idetmindste er det indlysende, at der aldeles Intet vilde være til Grund for, at det kunde danne sig et Jernbanedriftselskab, som forpagtede eller overtog Driften af samtlige sjællandske lollandsk-falsterske Baner, uden tillige at overtage Driften af de jydsk-syenske. — Der er gjort opmærksom paa, at Ministeren i ethvert Tilfælde maatte kunne meddele Mere om de svævende Forhandlinger, end han har meddeelt. Ja, men noget Andet er, om dette vilde være til Gavn for Forhandlingerne, og om det kunde have nogen væsentlig Indflydelse paa Thingets Beslutning. Efterat Endringsforslaget under Nr. 12 er faldet bort, forekommer det mig, at Thingets Afstemning kun vil afgjøre, om man sætter saa megen Priis paa en Forlængelse af den jydsk-sjællandske Bane, at man vil bringe Offre derfor og da, hvor store. — Der er gjort opmærksom paa, at Endringsforslaget under Nr.

10 indeholdt en Synderlighed, idet man nemlig ikke vidste, om det sjællandske Jernbaneselskab vilde gaae ind derpaa, men jeg troer ikke, det gaaer an at betragte de Bestemmelser, som indeholdes i de enkelte Endringsforslag, for sig. Naar man imidlertid vil sætte Diet paa samtlige Endringsforslag, forekommer det mig, at man hverken udelukkende favoriserer Selskabet eller udelukkende bebyrder det, og Spørgsmaalet bliver altsaa, om den rette Balance er bragt tilveie. I Endringsforslaget under Nr. 10 fordrer man en Sikkerhed for, at Statens Rentegaranti ikke i en given Tid skal falde Staten til Byrde, og i Endringsforslaget under Nr. 11 foreslaaes der, at Statens Udløsningsret ligeoverfor det sjællandske Jernbaneselskab skal udskydes, saavidt jeg erindrer, i 9 Aar; her er allerede to Ting, som veie op imod hinanden. Stillingen i sin Almindelighed er den, at det sjællandske Selskab nu troer det i sin Interesse at bygge en Bane til Vordingborg, efterat det, som bekjendt, tidligere har værget sig derimod, men det vil heller ikke gaae længere, jeg har tidligere udtalt, at det for mig ikke er nok, at vi naae til Vordingborg, medens jeg frygter for, at en Concessjon til en Jernbane dertil vil gjøre det umuligt, idetmindste for en meget lang Aarrække, at tilveiebringe en lollandsk-falstersk Bane, men fordi det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse er saa forsigtig, at den ikke vil bygge længere end til Vordingborg — muligviis har den det rette Blik paa Tingen, idet det ikke er i Selskabets Interesse —, er det ikke givet, at der ikke kan findes Folk, som have større Driftighed, og som ere villige til at paatage sig Udførelsen af Banen ogsaa for Lolland-Falsters Vedkommende. Det forekommer mig at fremgaae temmelig klart af Endringsforslagene — ikke af et enkelt, men af dem alle tilsammen —, at dette netop er det foreliggende Tilfælde. Det sjællandske Jernbaneselskab har bifaldet det oprindelige Lovforslag, om Bygningen af en Bane til Vordingborg, men Andre ere traadte til, som ere villige til at gaae videre. De ville fikre det sjællandske Jernbaneselskab et passende Udbytte af dets Actiecapital, og de ville tillige stille en passende Sikkerhed for, at Statens Rentegaranti ikke skal falde den til-